

معرفی روش آموزش جیگ ساو

الگوی تدریس به شیوه مشارکتی مهمترین الگو از میان ساختارهای آموزش گروهی است که مبتنی بر نظریه سازنده‌گرایی می باشد. طبق فرض اساسی این نظریه، یادگیری فرایندی فعال است که در آن یادگیرندگان با حسی فعال به دنبال ساخت دانش منسجم و سازمان یافته می‌باشند. از جمله روش تدریس مشارکتی در گروه کلاس‌های بزرگ، روش تدریس جیگ ساو است که در سال 1971 توسط الیوت آرنسون در دانشگاه تگزاس و کالیفرنیا بکار گرفته شد. جیگ ساو روشی برای به حداقل رساندن رفتارهای یادگیری غیرفعال در دانشجویان و تحریک دانشجویان به طرف یادگیری فعال است. بویژه در گروه‌های زیاد دانشجویان که کنترل کلاس به سختی صورت می‌گیرد و دانشجویان غیرفعال در کلاس بوده و برای فعال شدن در کلاس و کنترل دانشجویان و ایجاد انگیزه در آنها این روش می‌تواند موثر باشد. با این الگو دانشجویان در بخشی از موضوعات کلاسی که موظف به یادگیری آن هستند مهارت کامل به دست می‌آورند و سپس آموخته‌های خود را به سایر اعضای گروه خود می‌آموزند.

با این الگو دانشجویان در بخشی از موضوعات کلاسی که موظف به یادگیری آن هستند مهارت کامل به دست می‌آورند و سپس آموخته‌های خود را به سایر اعضای گروه خود می‌آموزند. این روش دقیقاً مانند یک پازل یا جورچین است که شرکت هر یک از دانشجویان مانند هر تکه پازل برای تکمیل و درک کامل موضوع ضروری است پس حضور فعال هر دانشجو ضروری است. این همان چیزی است که سبب موثر واقع شدن این استراتژی می‌شود.

تدریس مشارکتی : روش جیگ ساو (Jigsaw)

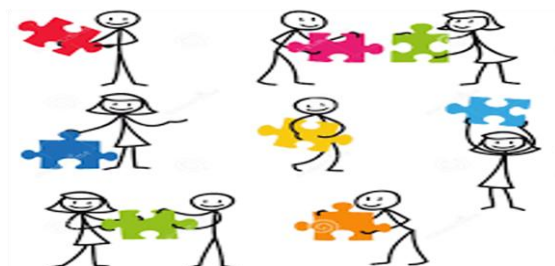

تهیه تنظیم:

دکتر نجمه ولی زاده زارع
دکتر حسین کریمی مونقی

دفتر توسعه آموزش علوم پزشکی دانشکده

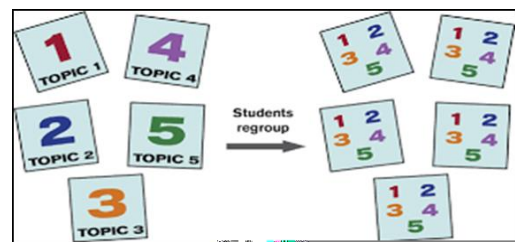
پرستاری و مامایی مشهد

روش اجرای جیک ساو

گام های روش جیک ساو به صورت زیر قابل اجرا است:

- 1- تقسیم گروه های دانشجویان به 5 یا 6 گروه (تعداد گروه ها بر اساس تعداد دانشجویان کلاس تعیین می گردد حداکثر اعضای گروه 10 نفر است)

- 2- تعیین سرگروه (از هر گروه یک دانشجو رهبر است)

- 3- تقسیم درس روزانه بین گروه های دانشجویان (بر اساس تعداد گروه ها درس نیز به همان بخش تقسیم می شود)

- 4- موظف کردن هر دانشجو برای یادگیری یک بخش

- 5- تعیین زمان برای مطالعه دانشجو (زمان باید به گونه ای تعیین شود که دانشجو بتواند حداقل دو بار تکلیف خود را مطالعه کند).

- 6- از آن جایی که اعضای همه گروه ها بخش های مشابهی از مباحث آموزشی را در اختیار دارند هر عضو به یک عضو دیگر در گروه دیگری که بخش آموزشی را به طور انفرادی آموخته است می پیوندد و تبادل اطلاعات می کند. در گروه جدید هر دانشجو به عنوان یک متخصص برای یادگیری مطالب آموخته شده و انتقال آن به گروه اصلی است.

7- برگشت به گروه اصلی و تبادل اطلاعات به دست آمده برای گروه. اعضای گروه بخش های مختلفی را که توسط هر عضو به تنهایی به دست آمده را به هم وصل می کنند.

8- ارزشیابی توسط استاد

مزایا

- در این روش استاد مسئول سازماندهی فعالیت ها و فراهم آوردن منابع مناسب و پاسخگویی به سوالات دانشجویان است.

- دانشجو خود مسئول به دست آوردن اطلاعات و انتقال دانش جدید است.

- در این روش هر دانشجو باید خود هم یک مدرس و هم شنونده دقیق و فعال در طی تمرین باشد.

- هر دانشجو ضرورتی ندارد همه بخش ها را انجام دهد.

- این روش همه دانشجویان را در کلاس فعال و در تعامل با دیگران و می دارد.

منابع جهت مطالعه بیشتر:

- Namdol N, Chauhan M, Kanojia D, Kandari H, Rana J, Singh J. *Students Learning Outcomes in Response to Lecture Method and Jigsaw Teaching Methods*, Journal of Nursing and Health Science . 2015, 4(3) PP 78-83

- Barbara Lom. *Classroom Activities: Simple Strategies to Incorporate Student-Centered Activities within Undergraduate Science Lectures*. The Journal of Undergraduate Neuroscience Education (JUNE), Fall 2012, 11(1): (P:64-71)

mail: nms.edo@mums.ac.ir

Web:

http://www.mums.ac.ir/nurse/fa/EDO_main

